

Michael - de zonedemon en onze tijd - Postmodernisme Marc van Delft (4-6-2026)

Rudolf Steiner spreekt over een Anti-Christ-wezen, genaamd Sorat, de zonedemon, die hij in verband brengt met het beruchte duivelse getal 666, wat men in verband brengt met 'het getal van een mens'. Vanuit het Joodse alfabet, waarbij elke taalklank voor een getal staat, leidt Steiner af dat het om 4 getallen gaat, die samenhangen met 4 medeklinkers (in het Joodse alfabet zijn er geen klinkers...) SWRT, en die staan voor de 4 wezensdelen van de mens: Stoffelijk-, etherisch- en astraallichaam en IK.

666 = SORAT :

400 + 200 + 6 + 60 = 666

Ⲛ Ⲛ Ⲛ Ⲛ
Taw Resch Waw Samech =

TRWS=SWRT=SORAT

(naar de Priester-apocalyps van Rudolf Steiner)

Hij bedoelt dat het gaat om een mens levend vanuit het 'lagere IK', die zodanig is vastgelopen dat hij zich in de toekomst niet verder kan ontwikkelen en niet zijn hogere wezensdelen manas/geestzelf, boeddhi/levensgeest en atman/geestmens zal kunnen ontwikkelen.

Dat wordt o.a. bereikt door bepaalde ontwikkelingsfases vervroegd te ontwikkelen, waardoor men latere ontwikkelingen tegenhoudt en tenietdoet.

Men ziet dat aan het verschil tussen mens en dier:

De mens heeft een enorm lange jeugd, wat allemaal voorbereidingen zijn zodat hij als volwassene op een gezonde manier zijn Ik zal ontwikkelen.

Dieren hebben een korte jeugd waardoor zij die IK-fase nooit kunnen bereiken en blijven steken in de ontwikkeling van het astraallichaam.

Hoe hoger het dier, hoe langer de jeugd duurt, vergelijk bv. de jeugd van een hond met die van een insect of een worm. Die worden als volwassene geboren.

Steiner zegt ook dat rond de jaren 666, 2x 666 en 3x 666=1998 er een versterkte invloed van Sorat is te zien.

Als voorbeeld noemt hij het jaar 666 en Gondishapur.

In Gondishapur werkte een Griekse filosofenschool die de Griekse wetenschap al op een zodanig hoog niveau had gebracht dat daar al kennis van het niveau van de Bewustzijnsziel werd gepraktiseerd.

Het gevaar bestond dat als deze kennis te vroeg Europa zou bereiken, dat dan het dan nog vrij primitieve Europese volk te vroeg in de Bewustzijnsziele-ontwikkeling zou komen, die pas in 1413 echt zou beginnen, waardoor een gezonde, harmonieuze ontwikkeling naar een Bewustzijnsziele-cultuur zou kunnen worden gecorrumpeerd, en verdere ontwikkelingen onmogelijk zouden worden.

Dit werd gelukkig voorkomen doordat het gebied door Islamitische volkeren werd veroverd en de Oud Griekse kennis via vertalingen in het Arabisch en dan in het Latijn via Spanje langzamerhand Europa bereikte en aldus geen kwaad meer kon doen.

In de 20^e eeuw zien we die werking van Sorat in bv. het communistisch experiment in Rusland. 'Die Geheimsgesellschaften des Westens' / de machts-elite weet dat het Russische volk de opgave heeft om in het toekomstige Watermantijdperk (wat in 3500 zal beginnen), de cultuur van de ontwikkeling van het geestzelf/manas, de cultuur van de 'broederliefde' te leiden.

De westerse loges die in het huidige bewustzijnszieletijdperk de lakens uitdelen willen echter hun macht tot het oneindige voortzetten, en willen voorkomen dat in de toekomst het stokje van de wereldleiding naar de Slavische volkeren wordt overgedragen.

Nu leefde het Russische volk als analfabetische boeren nog in de ontwikkeling van de gewaarwordingsziel, en zou om hun toekomstige taak te kunnen volbrengen op een langzame en harmonische wijze de fasen van de verstands-gemoedsziel en de bewustzijnsziel moeten doorlopen om op een gezonde manier daarna het geestzelf te kunnen gaan ontwikkelen.

Teneinde die ontwikkeling te doorkruisen zorgden de westerse elites ervoor dat het communisme en daardoor ook de industrialisatie, het intellectuele onderwijs en het materialistische denken vervroegd in Rusland werd ingevoerd, zodat de ontwikkeling naar de moderne materialistisch-intellectuele bewustzijnsziel geforceerd aan het Russische volk werd opgedrongen, teneinde te voorkomen dat het Russische volk in de toekomst, rustig, op een gezonde, harmonieuze wijze zou toegroeien naar de ontwikkeling van het geestzelf.

Bovendien zou volgens Steiner de spirituele cultuur van Midden-Europa de Russische volksziel moeten 'opvoeden' (de spirituele cultuurimpuls van Goethe, Steiner, Schauberger etc.) maar de elite wilde ook dat doorkruisen en lokte daarom de 1^e en 2^e wereldoorlog uit en doet nu aan oorlogshitserij jegens Rusland, alles om een kloof tussen Midden-Europa en Oost-Europa te bewerkstelligen zodat de ahrimanisch-materialistische Anglo-Amerikaanse cocacola- en Hollywood-cultuur de Slavische volkeren kan laten vastlopen in een gecorrumpeerde Ahrimanische bewustzijnsziele-cultuur.

D.w.z. : het lagere IK zonder geest.... = 666...

Hetzelfde zien wij in het onderwijs.

Door de afschaffing van de kleuterschool en de kinderen te vroeg rekenen en taal te laten leren worden latere ontwikkelingsfasen gecorrumpeerd.

In deze tijd is dat nog sterker het geval met de seksualisering van kleuters via de Rutgerstichting en het lhbtq-transgender-inclusie-gebeuren die kleuters wil leren masturberen, dus vervroegd de pubertijd aan kleuters op wil dringen.

Rudolf Steiner onderscheidt meerdere demonische wezens die voor 'het kwaad' staan en benoemt daarbij Luciferische (duivelse), Ahrimanische (satanische) en asurische wezens.

Hieronder zal ik deze visie vergelijken met de visie van Emil Páles, zoals beschreven in zijn boek: Die sieben Erzengel - Sophia Verlag, Bratislava, 2007 - ISBN 978-80-968045-8-0

EMIL PALES EN DE ZEVEN PLANETEN DEMONEN

Emil Pales, die een boek schreef over de 7 tijdgeest-planetenaartsengelen, die in een ritme van 354 jaar en 72 jaar een tijdperk beïnvloeden, schrijft dat elke aartsengel, verbonden met een planeet, ook een kwaadaardig planeten-schaduwwezen heeft.

We kennen dit van Steiner, die vertelt dat de Zon, die verbonden is met Christus en Michael, ook een schaduw heeft, namelijk, de anti-zonnedemon Sorat. Het 666-wezen.

In het verlengde daarvan noemt Pales 7 kwade anti-wezens, verbonden met een planeet en een aartsengel.

Zie meer hierover in de **Bijlage**

Aldus:

planeet	aartsengel	demon
Maan	Gabriel	Lilith
Mercurius	Raphael	Belphegor (Moabitische god)
Venus	Anael	Lucifer (Phosphoros)
Zon	Michael	Sorath, de middagdemon
Mars	Samael	Asmodeus / Satan
Jupiter	Zachariel,	Mephistopheles
Saturnus	Orifiel, Uriel	Leviathan / Moloch

Nu vroeg ik mij dus af wat Pales nu precies in zijn boekje zegt over Sorat, de anti-zonne-demon, want wij leven in een Michaelsperiode.

Aangezien Pales zijn boekje in een zeer gecomprimeerde vorm is geschreven is het gemakkelijk om over allerlei dingen heen te lezen, en nu wilde ik dit nog eens goed lezen om te zien wat Pales nu precies zegt of aanduidt over het Sorat-wezen / de Middagdemon.

=====

Over de Middagdemon - door Emil Páles:

=====

Emil Páles, 'Die sieben Erzengel',

blz. 74 uit het hoofdstuk 'Michael':

Fragment uit hoofdstuk: **Aufgabe der Gegenwart**

Een markante signatuur van deze tijd is het postmoderne verval van waarden. De maatstaven van waarheid en moraal zijn vervallen, en met haar het gehele wereldbeeld, alsof wanneer iemand de sluitsteen van een gewelf uit een kathedraal er uit zou trekken, die alle andere stenen tezamen houdt...

Deze toestand is op een bepaalde manier het negatief [het omgekeerde] van de opgave van deze tijd, dat ons tot handelen moet motiveren.

Wie het vertrouwen in het vermogen tot inzicht bespot, die beweert dat er geen waarheid bestaat, die ondergraaft het begrip van de eeuwige individualiteit en verklaart dat noch de maatschappij, noch de wereld een waardengericht centrum heeft.

De woestijnvaders die hun strijd met de machten van het kwaad in eenzaamheid moesten uitvechten noemden dit wezen de zonne- of Middagdemon.

Deze verleidt de zielen tot de zevende, de ergste van alle doodzonden, en dit is de zonde van onze tijd, en wordt in het latijn: ACEDIA, genoemd.

Het is de onverschilligheid van het hart, de onverschilligheid, de leegte en betekenisloosheid jegens waarden, het totale ontbreken van geestelijke aspiraties.

Het elimineren van het geestelijke centrum van de persoonlijkheid moet zich ook manifesteren als het verzaken van het immuunsysteem, en zo hangt het begin van het postmodernisme samen met de gelijktijdige verbreiding van de ziekte AIDS.

MvD:

ACEDIA

Aan de 7 planeten werden in de Middeleeuwen 7 deugden en 7 zonden toegekend, en het is interessant om te zien of men die 7 zonden ook met de 7 anti-wezens in verband kan brengen.

Nu werd de zonde van de zon in verband gebracht met de 'luiheid', gesymboliseerd door de ezel.

Ik heb dat altijd enigszins merkwaardig en onbegrijpelijk gevonden, maar de bovenstaande uitleg van Páles en de onderstaande uitleg laat zien hoe men die 'luiheid' moet opvatten, namelijk niet als 'luiheid', maar als 'overschilligheid'....

Oftewel:

De 'blasé' houding (een cynische, verveelde onverschilligheid)...

Emil Pales heeft het in verband hiermee over de 'Middagdemon'.

Maar wat is dan precies die 'Middagdemon'.... ???

Dat heb ik aan AI gevraagd en die zei er het volgende over:

=====

AI - DE MIDDAGDEMON

De middagdemon (historisch bekend als *acedia*) is een vorm van geestelijke uitputting, lusteloosheid of een zware motivatiecrisis. De term is afkomstig van vroege woestijnmonniken, die merkten dat zij rond het middaguur vaak overvallen werden door wanhoop, verveling en een hekel aan hun dagelijkse taken.

De term is sindsdien op verschillende manieren gebruikt in cultuur, religie en psychologie:

Religie & Geschiedenis:

Woestijnmonniken zagen *acedia* als de zwaarste der "boze geesten" die hen tussen 10:00 en 14:00 uur verleidde tot apathie.

Het verschijnsel wordt ook wel gekoppeld aan de Bijbelse verwijzing (Psalm 91) naar de "plaag die toeslaat midden op de dag".

Psychologie & Literatuur:

Het werd de beroemde titel van het boek *Demonen van de middag* (Engels: *The Noonday Demon*) van Andrew Sullivan, waarin hij een diepgravende persoonlijke geschiedenis van depressie beschrijft.

Levensfase:

Daarnaast wordt de term soms gebruikt om een midlifecrisis te duiden, waarin iemands doelen en levenswijze plotseling zwaar onder

de loep worden genomen.

Het gevecht met de middagdemon gaat niet over luiheid, maar over het omgaan met schijnbare zinloosheid en het vinden van motivatie wanneer de energie op is.

=====

MvD:

Het is wel duidelijk dat 'onverschilligheid' en 'ledigheid' als 'des duivels oorkussen' kan leiden tot nihilisme, het 'nergens in geloven', zinloosheidsgevoel, totale morele verloedering, in die zin wordt dat ook vaak met de asuras in verband gebracht, met 'zinloos geweld'...

ASIELZOEKERSCENTRA EN DE MIDDAGDEMON

Een groot probleem in deze tijd is de overlast die asielzoekers in AZC's veroorzaken, zoals in Ter Apel. Deze mannen zijn verplicht om jarenlang te verblijven in een opvangcentrum in afwachting van hun status, en mogen niks doen, niet werken, studeren of wat ook, ze zitten gewoon alleen maar te wachten en te niksen en dan slaat de Middagdemon toe, want 'ledigheid is des duivels oorkussen'.

Dan krijgen we een enorme misdaadgolf van inbraken, berovingen, aanrandingen, verkrachtingen, moorden, mishandelingen, gevechten, vernielingen, winkeldiefstallen, vernielingen en zinloos geweld.

MARK RUTTE

Mijns inziens een mooi voorbeeld van deze 'middagdemon' - Sorat-invloed van ledigheid, zinloosheid en 'nergens voor staan' is de figuur Mark Rutte, onze voormalige ministerpresident.

Rutte kwam over als een vrolijke, zonnige, joviale figuur, die ondertussen een gigantische ellende veroorzaakte met zijn beleid, o.a. zijn corona-beleid, wat puur destructief en rampzalig was, maar die alle kritiek op een vrolijke manier weglachte met wat loze opmerkingen en dooddoeners, waardoor hij werd gezien als een soort glibberige ongrijpbare figuur. Totaal 'blasé'....

Deze afbeelding is wel typerend voor zijn levenshouding:



Men kan zich dan afvragen:

Wat zit er achter deze gezellige zonnige grimas, die alle ellende en problemen weglacht en ontkent.

Is dat niet 'de zonde van deze tijd' ?:

"Die Gleichgültigkeit des Herzens, die Werte-Indifferenz, das Fehlen geistiger Aspirationen sowie Sinnleere." [Pales]

"De onverschilligheid van het hart, onverschilligheid ten opzichte van waarden, gebrek aan spirituele aspiraties en leegte van betekenis."

Bij Rutte lijkt het te gaan om totale onverschilligheid, of om het in de volksmond te zeggen: "Hij hep overal schijt aan." ... 'Blasé'...

Men kan zich voorstellen dat men in een gesprek met Rutte het gevoel heeft iemand voor zich te hebben die totaal ongrijpbaar is, men tast a.h.w. in het luchtledige, er is geen IK, geen persoonlijkheid, men ontmoet alleen maar een fascade.

Het is iemand die nergens voor staat, hij is totaal 'blasé', de persoon glibbert a.h.w. tussen je handen vandaan...

Er is niks.

MARK RUTTE EN 'HET MOTIEF'

Er staat bij de AI-beschrijving bv. "zinloosheid en het vinden van motivatie wanneer de energie op is."

Opmerkelijk is het om het over 'geen motivatie' te hebben, het tijdschrift van de antroposofische vereniging heet 'Motief'. Een motief hangt samen met het IK en de Ik-ontwikkeling, het Ik in de wil: Waarom doe je iets? Wat is je motief?

Je kan je afvragen: Wat voor motief had Rutte om in de politiek te gaan? Wat wilde hij bereiken? Had hij een motief of een ideaal om via zijn politiek te bereiken?

Je krijgt de indruk dat hij totaal niet werd gedreven door een ideaal of een motief, alleen maar een soort gezellig tijdverdrijf voor zijn verder zinloze leven...

POSTMODERNISME

Ook in allerlei films zie je deze levenshouding tevoorschijn komen, met name in de films van **Quentin Tarantino**, zoals '*Pulp Fiction*'.

Pales heeft het over 'postmodernisme', en Pulp Fiction wordt gezien als *de ultieme postmodernistische film*.

Enige kenmerken zijn (AI):

Zwarte humor.

Personages praten vaak langdurig over ogenschijnlijk banale, alledaagse dingen (zoals hamburgers of popmuziek).

Het geweld is extreem. Sadistisch en choquerend. Quasi 'lollig'....

Niet-lineaire verhaallijnen;

Sympathieke personages kunnen plotseling sterven, niets is heilig en de kijker krijgt zelden wat hij verwacht.

Enkele bekende cinematografische gimmicks in zijn films zijn de "Trunk Shot" (camera die in een kofferbak naar de personages kijkt) en het herhaaldelijk in beeld brengen van blote vrouwenvoeten.

MvD:

Kortom, de totale zinloosheid en verlies van waarden en moraal.

AI:

De begrippen **zinloosheid**, **onverschilligheid**, **postmodernisme** en de **moderne tijd** zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Samen vormen zij de culturele en filosofische erfenis van de twintigste eeuw, waarin de mens zijn houvast verloor in een almaar versnellende wereld.

De onderlinge dynamiek tussen deze termen laat zich als volgt ontleden:

De Moderne Tijd & Het Modernisme

Gekenmerkt door de Verlichting, industrialisatie en technologische vooruitgang. In de kunsten en filosofie zocht het modernisme naar universele, grote verhalen en de 'absolute waarheid'. Echter, de gruwelen van de Wereldoorlogen lieten zien dat deze rede kon ontaarden in destructie.

Het Postmodernisme

De reactie op de moderne tijd. Postmoderne denkers verwierpen de utopieën en de 'grote verhalen'. Alles werd relatief: er bestaat geen objectieve waarheid meer, alleen nog subjectieve perspectieven, ironie, fragmentatie en interpretaties.

Zinloosheid

Wanneer alle grote verhalen (religie, ideologie, maakbaarheid) wegvallen, ontstaat het gevoel van leegte. De mens in de postmoderne wereld realiseert zich dat zijn zoektocht naar een hogere, universele betekenis mogelijk gedoemd is tot zinloosheid

Onverschilligheid

Het onvermijdelijke gevolg van deze overvloed aan informatie, de constante versnelling en het gebrek aan vaste waarden. De mens raakt overprikkeld en vervreemd van de werkelijkheid. Dit uit zich in cynisme, apathie of een houding van 'alles kan en niets maakt echt uit'.

MvD:

Ook in moderne kunst, in de moderne architectuur, en in de *politiek* zie je die tendensen.

POSTMODERNISTISCHE POLITIEK EN D666

In de politiek zien we het totale zinloze geld wegslijten aan volkomen zinloze zaken, zoals windmolens, boeren onteigenen, de energie transitie, rewilding, corona-maatregelen, massale vaccinaties / oftewel massamoord, absurde stikstof-maatregelen, lhbtq, trans, gender, het 'alles moet kunnen', gay parades, mensen die als hond door het leven willen gaan, de massale migratie die de samenleving totaal kapot maakt, een totaal zinloze oorlog tegen Rusland via de Oekraïne, 20 miljard voor 0,000036 graden minder opwarming, een minister president [Rob Jetten, Rutte2] die alleen maar uitstapjes en reisjes maakt, en D666, de postmodernistische Sorat/Soros-partij bij uitstek die de lakens uitdeelt op alle gebieden van de maatschappij.

De Middagdemon en de kleine Michaelstijd – Decadentisme

Op een bepaalde manier zien we deze zinledigheid ook optreden in de kleine Michaels-periode, 1845-1917, bij de kunstenaars, schrijvers en dichters rond 1900, in het 'fin de siècle', het 'bell époque', bij het verschijnsel van de 'dandy' en decadentie, en vooral in rijke kringen, denk bv. aan de Franse schrijver Proust, en in Oscar Wilde's 'the picture of Dorian Gray'. Daarin wordt bv. gesproken over 'het gele boekje'. Dat gaat over een rijkard die werkelijk al zijn driften en genoegens zodanig heeft uitgeleefd zodat hij volkomen blasé is geworden.

AI beschrijft het aldus:

'Het gele boekje' (vaak *the yellow book* genoemd) dat Dorian Gray van Lord Henry krijgt, werkt in het verhaal als een soort blauwdruk voor zijn eigen decadente en immorele levensstijl.

Hoewel Oscar Wilde de titel in zijn roman nooit expliciet noemt, heeft hij later tijdens zijn rechtszaken toegegeven dat hij de roman *À rebours* (Tegen de keer of Tegen de natuur) van de Franse schrijver Joris-Karl Huysmans uit 1884 voor ogen had.

De hoofdpersoon: In *À rebours* (vaak uitgegeven met een gele kft) volgen we Jean des Esseintes, een excentrieke, rijke aristocraat. Hij is walgt van de burgerlijke maatschappij en trekt zich terug in een geïsoleerde villa.

De obsessie met zintuigen:

Des Esseintes zoekt zijn toevlucht in decadentie en het overprikkelen van zijn zintuigen. Hij probeert kunstmatig het perfecte leven te creëren en experimenteert obsessief met parfums, edelstenen, zeldzame bloemen en vreemde literatuur.

Het resultaat:

Omdat hij werkelijk al zijn driften en verlangens botviert, raakt hij volledig blasé, uitgeblust en ziek van de wereld.

In *The Picture of Dorian Gray* werkt dit boek als een katalysator. Wanneer Dorian het leest, herkent hij er zijn eigen levensloop in. Het leidt ertoe dat hij zijn ziel volledig verliest aan deze destructieve, hedonistische levensstijl.

We vinden dit ook terug bij **Marcel Proust**:

AI zegt hierover:

De combinatie van deze concepten schetst het beeld van de esthetische en existentiële **leegte**.

In het werk van Marcel Proust en de decadente literatuur wordt de 'blasé' houding (een cynische, verveelde onverschilligheid) gebruikt als afweermechanisme tegen de ineenstorting van traditionele waarden. Deze thematiek kan als volgt worden ontleed:

1. De Blasé Houding en Decadentie

De *fin de siècle*-decadentie (eind 19e eeuw) kenmerkt zich door een obsessie met schoonheid, kunstmatigheid en oververzadiging. Omdat alles al gevoeld en gezien is, vervalt de decadente mens in een staat van *ennui* (verveeldheid). De wereld voelt **waardeloos** en banaal aan, waardoor extreme esthetiek de enige vluchtweg is.

2. Marcel Proust: Tijd en Onverschilligheid

In het magnum opus van Marcel Proust, *À la recherche du temps perdu* (Op zoek naar de verloren tijd), is de aristocratische beau-monde een schoolvoorbeeld van **onverschilligheid**. Proust ontleedt hoe oppervlakkig

relaties zijn. Mensen tonen slechts interesse in elkaar zolang het hun sociale status dient; zodra die waarde wegvalt of de tijd verstrijkt, slaat de onverschilligheid genadeloos toe.

3. De Kernmechanismen

Waardeloosheid van het Bestaan:

Zonder een hogere, transcendente zin van het leven (geloof, vaste moraal) blijft er slechts een lege, holle maatschappij over.

Onverschilligheid als Zelfbescherming:

Personages in decadente literatuur hullen zich in een pantser van cynisme en afstandelijkheid. Dit voorkomt dat zij gekwetst worden door het vluchtige karakter van de werkelijkheid.

Estheticisme:

Kunst, verfijning en zintuiglijk genot worden ingezet om de pijn van het niets en de absurditeit van het leven te verdoven.

=====

MVD - SLOTWOORD:

We leven nu in een lange Michaels-zonne-periode, die in 1879 begon en 354 jaar duurt, dus de schaduw van de Zonne-werking, de werking van Sorat de middagdemon van de onverschilligheid, apathie en zinloosheid zal dan nog een lang lopend probleem vormen.

Het is een uitdaging voor de moderne mens en van de Michael-impuls om deze draak, deze schaduwmacht tegemoet te treden en te overwinnen, en om te leven vanuit het volwassen IK, vanuit waarden, normen, idealen, vanuit het motief om bij te dragen aan een mooiere wereld, gebaseerd op waarheid, schoonheid, goedheid, wijsheid, liefde, en de moed om te handelen en het goede te doen.

=====

BIJLAGE:

=====

DE ANTIMACHTEN VAN DE PLANETEN-TIJDGEESTEN

Marc van Delft

Ik vond ook op een website van Emil Pales een schema waarin van elke planeetgeest de antimacht of de demonische schaduwgeest van de planeet wordt genoemd.

Het is wellicht interessant om dat te weten, want hij noemt die niet allemaal zo duidelijk in zijn boekje.

Ook staan in dat schema tijdperken, regeringsvormen en volkeren genoemd.
[zie verderop]

planeet	aartsengel	demon
Maan	Gabriel	Lilith
Mercurius	Raphael	Belphegor (Moabitische god)
Venus	Anael	Lucifer (Phosphoros)
Zon	Michael	Sorath, de middagdemon
Mars	Samael	Asmodeus / Satan
Jupiter	Zachariel,	Mephistopheles
Saturnus	Orifiel, Uriel	Leviathan / Moloch

MvD:

Vanuit de antroposofie kennen wij Lucifer/de duivel, ahriman/satan en sorath als de anti-zonnedemon 666.

Deze wezens noemt Steiner.

Lucifer wordt door een vrouw gespeeld, **ahriman/satan** door een man.

Ook Venus en Mars staan voor man en vrouw.

Inderdaad worden aan **Venus luciferische** kwaliteiten toegeschreven, eigen aan de **romantiek**, waarbij de verliefden wegzwijmelen in fantasie-werelden, zoals Tristan und Isolde, of zoals 'Windekind' uit de kleine Johannes....

In de Romantische periode vind je veel jonggestorven dichters en lied-componisten, die de aardse wereld ontvluchtten in de dood...

Bv. Shelley, Keats, Schiller, Mozart, Schubert, Schumann, Chopin, Mendelssohn, Hugo Wolff, etc.

De Romanticus wijst a.h.w. de aarde wereld af, en sterft een vroege dood, als schone jonkvrouw / jongeling, denk aan Romeo en Julia, Tristan und Isolde, de zwanenkoningin en de prins, etc.

Prokofief verwijst er in 'das Osten im Lichte des Westens' ook naar, dat Blavatsky Lucifer sympathieker vindt als de God Jahwe, en **Lucifer** werkt vanuit het **oosten** [**ahriman** vanuit het **westen**] .

De fysieke planeet Venus is ook een soort hel, met een helse atmosfeer.

Zondige verliefden zoals Francesca en Paolo worden in de hel van Dante eeuwig voortgeblazen door stormwinden. De *luciferische passie* is als een *zielestorm*. Fraai door Tsjaikowsky uitgebeeld in 'Francesca da Rimini'. Of door Wagner in zijn 'Venusberg' uit Tannhäuser....

In hoeverre *Mars ahrimanisch* is staat nog te bezien, want mars heeft met vuur te maken en lucifer is de god van het vuur. Ahriman staat voor kou en verstening, dat is eerder verwant met Saturnus. De oorlog gaat gepaard met vuur en explosies. Mars kleurt rood, de kleur van het vuur en de woede, de koorts, de toorn. Vuurrood!

Maar **mars** is ook het leger met *ijzeren* discipline. En *mannen* zijn eerder *ahrimanisch*.

Terwijl vrouwen vaak religieus zijn en kerkgangers zijn, gaan mannen liever op zondag aan hun auto knutselen e.d.

Inderdaad heeft de *20e eeuwse Mars-samael-kunst* en muziek veel *ahrimanische kwaliteiten*, zoals bv. de *nieuwe zakelijkheid*, met haar hardheid, strengheid, meedogenloosheid, zakelijkheid, de ijzer- staal en beton-literatuur van Elschot en Bordewijk, titels als 'lijmen', 'Het been', 'Bint', 'karakter' ed. , en denk aan de keiharde zakelijke, anti sentimentele minimal muziek van Louis Andriessen [de staat, mausoleum, de materie] of Cornelis de Bont met werken als 'Bint', 'Karkas', etc.

--

Sorath is volgens Steiner de anti-zonne-demon 666, het eigenlijke 'anti-christ'-wezen. Hij beschrijft hem in zijn apocalypse-voordrachten.

Opmerkelijk is het dat Pales de *asuras* niet noemt, die zouden in het planetengoden-pantheon toch ook wel ergens onder te brengen moeten zijn....

Hier wat wikipedia-citaten over deze demonen, de schaduwwezens van de planetengoden:

Belphegor kende ik nog niet:

Hier enige citaten:

WIKIPEDIA:

Belphegor is een oude godheid vereerd op de berg Pe'or , geïnspireerd door de god Baal Phégor (פֶּעֹר בעל). Ze wordt ook beschouwd als een misvorming van Baal-Peor, en is de vrouwelijke vruchtbaarheidsgod onder de Moabieten .

MvD:

Lulu-Lilith is volgens mij de stoute Eva, de eerste vrouw van Adam.....

WP:

Globaal werd ze geassocieerd met het kwaad, ziekte, de nacht, het verleiden van mannen en kindermoord.

In de joodse folklore werd haar rol de verpersoonlijking van de angst voor buitenechtelijke aantrekking en seks, en het prematuur overlijden van kinderen.

In de moderne tijd wordt **Lilith** vaak positief gewaardeerd als vrijgevochten vrouw in feministische kringen.

Asmodeus was een beschermheer van onderdrukking en macht, de grootste duivel, en de Heer van de Negende en opperheer van de Negen Hellen als geheel.

“Ik ben bekend onder vele namen. De Heer van **Nessus** . De woedende duivel. Maar je kent me als—”— Asmodeus

Opperste Meester van de Negen Hellen

Heer van Nessus

De Heer van de Negende

De Heer van de Ruby Rod

Heer der Leugens

Prins van het Kwaad

De Gespleten

Oude Hoef en Hoorn

De aartsvijand

De woedende duivel

In de *Malleus Maleficarum* (1486) werd Asmodeus beschouwd als de demon van de lust.

Sebastien Michaelis zei dat zijn tegenstander St. John is.

Sommige demonologen uit de 16e eeuw kenden een maand toe aan een demon en beschouwden november als de maand waarin Asmodai's kracht het sterkst was.

MvD:

November is de maand van de scorpioen, wier oude Heerser Mars was.

MvD:

In zijn boekje noemt Pales wel de god Asmodeus als de woedende demon die de pest-epidemie veroorzaakte in de dubbele Mars-periode – 1346...

Wikipedia:

In de Hebreeuwse Bijbel wordt de **Leviathan** beschreven als "de snelle, kronkelende slang ... het monster in de zee" (Jesaja 27:1) en werd later door

religieuze opponenten gebruikt als het symbool voor chaos en van anti-goddelijke machten;

In het apocalyptisch boek Henoch kwam hij voor als het onmetelijk grote schepsel dat 'de afgrond over de bronnen van de wateren overspant'. Zijn kaken worden soms de poorten van de hel genoemd. Aan het einde der tijden zal hij de laatste grote slag voeren met de aartsengel Gabriël.

Tot 1935 was de consensus dat **Moloch** de naam was van een Kanaänitische god;

De Hebreeuwse Bijbel spreekt van kinderoffers aan Moloch (bijvoorbeeld in Leviticus 18:21).

Vanaf de middeleeuwen wordt Moloch voorgesteld als een menselijk afgodsbeeld met een stierenhoofd. De armen van het beeld waren uitgestrekt over een vuur, waarop het kinderoffer wordt geplaatst.

Deze afbeelding kan teruggaan op middeleeuwse Joodse commentaren, die de Moloch verbinden aan de Carthaagse kinderoffers aan Kronos (Baäl Hammon), de titaan die zijn kinderen verslond.

MvD:

Merkwaardig dat Pales *Mefistofeles* noemt bij Jupiter.

We kennen Mefisto natuurlijk uit de Faust van Goethe.

Wikipedia zegt ook:

Ook is een verband gelegd met het Hebreeuwse mephistoph, "vernietiger van het goede", en Mephitis was in het Oude Griekenland de godin van de stank.

MvD:

hier vond ik een connectie met Jupiter,

in:

<http://www.metahistorie.com/Wie-is-Mephistopheles/>

Hij werd de belangrijkste van de zeven prinsen in de hel en *staat onder de planeet Jupiter*. Hij wordt ook weer beschouwd als *een van de kwade demonen van de zeven planeten*.

Daar staat ook:

Mephistopheles is een ondergeschikte demon of een gevallen engel, maar hij is niet de duivel zelf en handelt namens zijn opperheer de Satan

Volgens extra-bijbelse teksten gerelateerd aan de christelijk mystiek en een aantal werken in de 17e eeuw, was Mephistopheles de eerste die samen met Lucifer rebelleerde tegen God. Na de opstand van de engelen werd Mephistopheles na Lucifer ook uit de hemel verbannen naar de hel. Vanwege

zijn loyaliteit aan Lucifer ontving hij de op één na hoogste machtspositie (na Lucifer) in de hel. Hij werd de belangrijkste van de zeven prinsen in de hel en staat onder de planeet Jupiter. Hij wordt ook weer beschouwd als een van de kwade demonen van de zeven planeten. Mephistopheles wordt beschouwd als de heer van het donker, die niet van het licht houdt.

Volgens Steiner is Mephistofeles echter dezelfde als Ahriman:

Rudolf Steiner (1909) beweert dat de naam afkomstig is uit het Hebreeuws. Mephiz-topfel. Mephiz betekent (corrupter, obstruer) en Tophel betekent (leugenaar, vernietiger). En dat Mephistopheles een andere naam is voor Ahriman. Ahriman werd bekend tussen de geciviliseerde volken (het oude India, Perzië, Egypte en zelfs in Griekse-Latijnse beschavingen). Ahriman kreeg verschillende namen vanwege immigraties, zoals Mephistopheles bij de Hebreeuwse volken en de Duivel in Europa.

Volgens Steiner bestaan er vergissingen betreffende Mephistopheles. De naam wordt geassocieerd met de Duivel en Lucifer. Lucifer staat echter in verband met licht. Mephistopheles niet en is dus niet Lucifer. Het zijn twee onderling verschillende wezens. Lucifer is een Wezen dat zich losmaakte van de hemelse heerscharen na de scheiding van de zon. Ahriman (Mephistopheles) had zich losgemaakt vóór de scheiding van de zon en is veel gevaarlijker dan Lucifer. Ahriman is de geest van de leugen. Door de komst van Christus is hij wel geboeid, maar buiten het Christus mysterie blijft hij gevaarlijk (het Rudolf Steiner Archief).

<https://debezieling.nl/demonen-van-de-middag/>

<https://www.kn.nl/inspiratie/middagduivel/>

De *Middagdemon*

Wie de completeen bidt, weet dat in psalm 90 (91) de middagduivel langskomt. Tegen deze *daemon meridianus* wordt Gods bescherming beloofd. Maar wat is dat?

“De duivel van de traagheid, die ook wel de ‘duivel van de middag’ genoemd wordt, is de ernstigste”, schrijft woestijnvader Evagrius (+399) al. Blijkbaar wordt in warme landen ’s middags een inzinking ervaren. Is de middagduivel op ons dan niet van toepassing?

Moedeloosheid

Helaas heeft hij ook een overdrachtelijke betekenis. Het is de verleiding van de moedeloosheid halverwege een onderneming. Zeg niet: daar heb ik geen last van, want dat is precies het symptoom.

Hoeveel huwelijken lopen geen gevaar doordat er *acedia* in sluipt? Sint-Thomas Aquino ziet er een hinderpaal in om de vreugde te beleven die gelegen is in het goed doen, in de liefde zelf. Hij wijst erop dat de hemel een staat van actieve liefde behelst, en geen eeuwig gerieflijk achteroverleunen en liefde ontvangen. Geen liefde teruggeven, doodt zelfs de ziel.

De leegheid heeft zich doorgezet. Maar juist vanuit deze ervaring van de woestijn kunnen we opnieuw de vreugde van het geloven ontdekken”. De moderne cultuur kent immers veel uitingen van “dorst naar God”, al zijn die vaak negatief. Daarom betekent “vandaag meer dan ooit”, aldus Benedictus, “evangeliseren getuigen van een nieuw leven, omgevormd door God, en zo de weg wijzen”.

MvD:

Luiheid is de zonde van de Zon, gesymboliseerd door de ezel bij Breughel.

Denk daarbij aan de leeuw, het zonnedier, luierend tijdens de siësta.....

Waarom zou de luiheid soratisch zijn, anti IK...????

Het spreekwoord zegt:

LEDIGHEID IS DES DUIVELS OORKUSSEN !!!

Wat voor ellende komt er allemaal niet voort uit ‘ledigheid’....

Decadentie, iemand die blasé is, de ultieme kwaadaardigheid, voortkomend uit verveling, waardoor we verleid worden om allerlei rottigheid uit te gaan halen, zoals ook beschreven door Oscar Wilde in ‘the picture of Dorian Gray’....

Denk dan aan de ‘Marokkaanse hangjongeren’, en het asurische NIHILISME.

‘As wanton boys are we to gods

They kill us for their sports’

‘Als baldadige jongens zijn wij voor goden

Ze vermoorden ons voor de lol’

De markies de Sade, rijke mensen die alles hebben en blasé zijn, en dan gaan zoeken naar sensatie om toch nog iets te beleven, ‘thrill seeking’

Leegheid betekent ook een soort IK-loosheid, een persoon die ‘leeg’ is, daar zit ook geen IK in....

Ik vermoed dat dat soort zaken vaak spelen in de zomer, in de ‘leeuwttijd’, [het zonnedier] in de ‘komkommer-tijd’

Zinloos geweld, nihilisme, ‘thrill seeking’

Wikipedia:

Spreekwoorden: (1914) *Ledigheid is des duivels oorkussen*, d.w.z. ledigheid leidt tot allerlei kwaad, is de oorzaak van veel slechtheid; vgl. Jesus Sirach XXXIII, 27: multam enim malitiam docuit otiositas, want de ledicheyt leert veel quaets; en het lat. nihil agendo homines male agere discunt (Otto, 9). Dezelfde gedachte ...

MvD:

Ik denk dat we het in die richting moeten zoeken....

TIJDPERKEN – VOLKEREN - REGERINGSVORMEN

Ook staan in dat schema van Páles:
tijdperken, regeringsvormen en volkeren genoemd

Aartsengel	Tijdperken/volkeren/regeringsvormen etc.
Gabriel	Barok / Etrusken/Lydiers/matriarchaat
Raphael	klassieke muziek/rationalisme/meritocratie
Anael / Barachiel	Romantiek/revolutie/Syriërs/koninginnen
Michael	democratie/bell epoque/individualisme/globalisme
Samael	communisme, fascisme, 20e eeuw/azteken/Spartanen
Zachariel, Zadkiel	Renaissance, Grieken/Maya's/theocratie/(koningen/keizers)
Orifiel, Uriel	monarchie/bureaucratie/absolutisme/Romeinen/Joden

Copyright:

Marc van Delft

5 juni 2026

www.marcvandelft.nl

marcvandelft@gmail.com